

Zadeva C-98/24**Predlog za sprejetje predhodne odločbe****Datum vložitve:**

6. februar 2024

Predložitveno sodišče:

Obvodní soud pro Prahu 1 (Češka republika)

Datum predložitvene odločbe:

29. januar 2024

Udeleženci postopka:

L.P.

A.K.

R.K.

R.F. von K.-K.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, vložen pri Sodišču Evropske unije**Predložitveno sodišče:**

Obvodní soud pro Prahu 1 (okrožno sodišče v Pragi 1, Češka republika), [...] v imenu katerega deluje sodni pooblaščenec [...], notar v Pragi [...], Češka republika.

Predmet zapuščinskega postopka v glavni stvari:

1. Zapustnik L.K., ki je ob smrti prebival v P., Češka republika, je umrl 24. avgusta 2022. Sodišče je na podlagi izjav udeležencev postopka in dokumentov (izpiski iz nemškega matičnega registra) ugotovilo, da je bil zapustnik vdovec in imel dva otroka, hčerki E.D. in N.K., ter vnuke A.K., R.K. in R.F. von K.-K., ki so otroci N.K..
2. Na podlagi poizvedbe v Evidence právních jednání pro případ smrti (evidenca pravnih dejanj za primer smrti), ki jo vodi Notářská komora České republiky (notarska zbornica Češke republike, Češka republika)

je bilo ugotovljeno, da je zapustnik zapustil dve razpolaganji za primer smrti:

- izjavo o razdedinjenju, predloženo v obliki javne listine (notarskega zapisa), ki jo je JUDr. I.S., notarka v P., sestavila 23. junija 2015, št. NZ 149/2015; z vidika češkega prava (v širokem pomenu tega izraza) je šlo za vrsto razpolaganja za primer smrti (glej R. Fiala, L., Drápal in drugi, *Občanský zákoník IV. Dědické právo (§ 1475–1720). Komentář*, 2. izdaja, Praga, C.H. Beck 2022, str. 62), ki je bilo napravljeno še pred uveljavitvijo Uredbe št. 650/2012 (ki se uporablja od 17. avgusta 2015).
 - oporoko, sestavljeno v obliki javne listine (notarskega zapisa), ki jo je Mgr. R.N., notar v P., sestavil 20. decembra 2017, št. NZ 563/2017, pri čemer je bila del zadevne javne listine tudi izjava o izbiri prava, ki se uporablja za dedovanje, v smislu člena 22(1) Uredbe št. 650/2012.
3. V vlogi z dne 30. novembra 2022 je pooblaščenec hčerke N.K. in vnukov A. K., R. K. in R. F. von K.-K. navedel, da je zapustnik skupaj z ženo E.K. (ki je bil rojena 20. decembra 1927 in umrla 9. januarja 2007) 2. novembra 1999 pri Dr. J.F., notarju v H., Zvezna republika Nemčija, sestavil skupno oporoko (v izvorniku „gemeinschaftliches Testament“) v skladu z nemškim civilnim zakonikom, znano tudi kot „berlinska oporoka“. Ta skupna oporoka je bila pozneje delno spremenjena s skupno izjavo zakoncev, dano 8. februarja 2001 pred Dr. J.F., notarjem v H., Zvezna republika Nemčija. Po mnenju pooblaščenca hčerke in vnukov je ta skupna oporoka, kakor je bila spremenjena z zadevno poznejšo izjavo (v nadaljevanju „skupna oporoka zakoncev“), bila in je veljavna izjava skupne poslednje volje zapustnika in njegove žene E.K., ki je bila sestavljena v skladu z veljavnimi določbami nemškega prava. Pooblaščenec hčerke N.K. in vnukov A.K., R.K. in R.F. von K.-K. je v vlogi z dne 30. novembra 2022 podrobno opisal vsebino skupne oporoke zakoncev in pravno ureditev iz BGB (nemški civilni zakonik), pri čemer je trdil, da sta zapustnik in njegova žena izrecno omejila svojo svobodo oporočnega razpolaganja (nemško „Testierfreiheit“) za primer smrti enega od njiju. Po mnenju pooblaščenca bi lahko zapustnik po smrti drugega od zapustnikov krog svojih dedičev spremenil le tako, da bi za dediča imenoval katero od oseb, navedenih v skupni oporoki zakoncev, tako da je lahko izbiral le med hčerkama zapustnikov, N.K. in E. D., ter njunimi otroki. Pooblaščenec N.K. in vnukov A.K., R.K. in R.F. von K.-K. je s tem utemeljil tako imenovani zavezujoči učinek, katerega posledica je trajna ureditev pravnih razmerij zapustnikov, ki sestavita skupno oporoko, katere je po smrti prvega zakonca mogoče spremeniti le tako, kot je določeno v skupni oporoki zakoncev.

4. Predložitveno sodišče je v sklepu, izdanem v zadevi št. 37 D 227/2022-118, zoper katerega je bilo pozneje vloženo pravno sredstvo, ugotovilo, da so češka sodišča pristojna za odločanje o dedovanju v skladu s členom 4 Uredbe št. 650/2012 in da je podlaga za krajevno pristojnost člen 98(1)(a) [Zákon č. 292/2013 Sb. o zvláštních řízeních soudních (zakon št. 292/2013 o posebnih sodnih postopkih)]. Sodišče je še navedlo, da je v skladu s členom 22(1) Uredbe št. 650/2012 pravo, ki ureja celotno dedovanje, češko pravo.
5. Predložitveno sodišče je N.K., ki je hčerka zapustnika, odreklo legitimacijo za nadaljnjo udeležbo v zapuščinskem postopku po zapustniku, in odločilo, da se bo postopek nadaljeval le ob sodelovanju osebe L.P. kot edine zapustnikove dedinje v skladu z oporoko, sestavljeno 20. decembra 2017.
6. Pritožbeno sodišče je na podlagi pravnega sredstva, ki so ga vložile hčer N.K. in vnuki A.K., R.K. in R.F. von K.-K., sklep predložitvenega sodišča v delu (ki se nanaša na neobstoj legitimacije hčere N.K. za udeležbo v postopku) potrdilo, v preostalem pa je ta sklep razveljavilo in zadevo vrnilo prvostopenjskemu sodišču v ponovno odločanje.
7. Pritožbeno sodišče se je sklicevalo na člen 26(2) Uredbe št. 650/2012 (Če ima po pravu, ki se uporablja v skladu s členom 24 ali členom 25, oseba sposobnost razpolaganja za primer smrti, kasnejša sprememba prava, ki se uporablja, ne vpliva na njeno sposobnost, da spremeni ali prekliče takšno razpolaganje.). Na tej podlagi je pritožbeno sodišče pojasnilo: za sposobnost (pravno možnost) zapustnika, da spremeni ali prekliče tisti del skupne oporoke, s katerim je zapustnik (za primer, če bi njegova žena umrla prej) kot svoje dediče določil vnuke, se zato nujno uporablja nemško, in ne češko pravo [...]. Po mnenju pritožbenega sodišča ta ugotovitev prav tako ni v nasprotju s stališčem Magdalene Pfeifer (M. Pfeifer, Dědický statut – právo rozhodné pro přeshraniční dědické poměry, Praga, Wolters Kluwer ČR 2017, str. 173). Pritožbeno sodišče meni, da iz aplikacije navedenega stališča na dejansko stanje obravnavane zadeve izhaja zgolj to, da ima zapustnik, če je bil na podlagi „izbranega“ (glej člen 83(4) Uredbe št. 605/2012) nemškega prava sposoben sestaviti skupno oporoko, pravico kadar koli pozneje to razpolaganje spremeniti ali preklicati v skladu z nemškim pravom, ne glede na določbe katerega koli drugega prava, ki se uporablja (opomba: gre za pravo, ki se uporablja za celotno dedovanje) ob spremembi ali preklicu razpolaganja, to je ne glede na določbe češkega prava, ki ga je pozneje izbral zapustnik. Po mnenju pritožbenega sodišča okoliščina, da s češkim pravom zapustniku ne le ni bilo prepovedano, da prekliče določitev dedičev, ki jo je opravil v skupni oporoki, temveč mu je bil (za razliko od nemškega prava) tak preklic omogočen brez vsakršnih omejitev, zato

nikakor ne vpliva na to, da se za vprašanje spremembe ali preklica skupne oporoke uporabi nemško pravo.

8. Pritožbeno sodišče je prvostopenjskemu sodišču naložilo, naj (po izvedbi dokazov o vsebini določb nemškega prava) ugotovi, ali (in če da, pod kakšnimi pogoji) je v skladu z nemškim pravom mogoče izključiti učinke dela skupne oporoke zakoncev, ki vsebuje razpolaganja, ki se nanašajo na dedovanje vnukov A.K., R.K. in R.F. von K.-K. po zapustniku, tako kot je to v izjavi o razdedinjenju z dne 23. junija 2015 in oporoki z dne 20. decembra 2017 storil zapustnik. Šele tedaj bo mogoče rešiti spor o obstoju dedne pravice med dedinjo po oporoki z dne 20. decembra 2017, torej L.P., in navedenimi vnuki zapustnika [...]. Presoja učinkov tega, da je bila L.P. v oporoki z dne 20. decembra 2017 imenovana za dedinjo zapustnika, in učinkov razdedinjenja vnukov A.K., R.K. in R.F. von K.-K. v listini z dne 23. junija 2015 se mora opraviti v skladu z nemškim pravom.

Predmet in pravna podlaga vprašanj za predhodno odločanje

Predložitveno sodišče je predložilo tri vprašanja za predhodno odločanje. **Prvo vprašanje** se nanaša na opredelitev pojma „razpolaganje za primer smrti“. Ali je treba člen 3(1)(d) Uredbe št. 650/2012 ali člen 83(3) in (4) v povezavi s členom 3(1)(d) Uredbe št. 650/2012 razlagati tako, da je s pojmom „razpolaganje za primer smrti“ zajeta tudi izjava o razdedinjenju? Za primer pritrdilnega odgovora na prvo vprašanje je postavljeno **drugo vprašanje**, ki se nanaša na razlago vprašanja, katero pravo se uporabi za dedovanje, če je zapustnik pred 17. avgustom 2015 napravil več razpolaganj za primer smrti, pri čemer je šlo za osebo z več kot enim državljanstvom. **Tretje vprašanje** pa se nanaša na razlago člena 26(2) Uredbe št. 650/2012, in sicer na obseg, v katerem je s to določbo izključen vpliv poznejše spremembe prava, ki se uporablja, na sposobnost zadevne osebe, da spremeni ali prekliče razpolaganje za primer smrti.

Vprašanja za predhodno odločanje:

1. Ali je treba člen 83(3) in (4) Uredbe št. 650/2012 v povezavi s členom 3(1)(d) Uredbe št. 650/2012 razlagati tako, da je s pojmom razpolaganje za primer smrti zajeta tudi izjava o razdedinjenju?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen – ali je treba člen 83(4) Uredbe št. 650/2012 razlagati tako, da se, če je zapustnik pred 17. avgustom 2015 pisno napravil več razpolaganj za primer smrti, ki so bila v skladu s pravom države, ki ga je zapustnik lahko izbral v skladu z Uredbo št. 650/2012, šteje, da je bilo kot pravo, ki se uporablja za dedovanje, izbrano pravo, v skladu s katerim je zapustnik pred 17. avgustom 2015 zadnjič napravil razpolaganje za primer smrti?

3. Ali je treba člen 26(2) Uredbe št. 650/2012 razlagati tako, da je zapustnik, če je bila njegova sposobnost razpolaganja za primer smrti, omejena zaradi razpolaganja za primer smrti, ki je bilo v skladu s pravom, ki je urejalo celotno dedovanje po njem, napravljeno pred 17. avgustom 2015, in če so se zaradi poznejše spremembe tega prava spremenili pogoji za izvajanje njegove sposobnosti razpolaganja, v svoji sposobnosti razpolaganja še vedno omejen v skladu s pravom, ki bi se v primeru njegove smrti na dan sklenitve dedne pogodbe uporabljalo za dedovanje po njem, ne glede nato, da je imel v skladu s pravom, ki je na dan njegove smrti urejalo celotno dedovanje po njem, pravico razvezati (preklicati ali spremeniti) dedno pogodbo?

Določbe prava Unije, ki se uporabijo

Člen 19(3)(b) PEU

Člen 267, prvi odstavek, točka (b) PDEU

Člen 3(1)(d) Uredbe (EU) št. 650/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o pristojnosti, pravu, ki se uporablja, priznavanju in izvrševanju odločb in sprejemljivosti in izvrševanju javnih listin v dednih zadevah ter uvedbi evropskega potrdila o dedovanju (v nadaljevanju: Uredba št. 650/2012)

Člen 26(2) Uredbe št. 650/2012

Člen 83(3) in(4) Uredbe št. 650/2012

Določbe nacionalnega prava, ki se uporabijo

Zákon č. 91/2012 Sb., o mezinárodním právu soukromém (zákon št. 91/2012 o mednarodnem zasebnem pravu), člena 2a in 73a

Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (zákon št. 89/2012, civilni zakonik; v nadaljevanju: češki civilni zakonik), členi 1476, od 1491 do 1497, 1537 in 1538, 1576, 1642, 1643, 1646

Zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních (zákon št. 292/2013 o posebnih sodnih postopkih; v nadaljevanju: zakon št. 292/2013), členi 1, 2(f), 3(1), 98(1)(a), 100, 101, 103, 110, 113, 138, 169

Zákon č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád) (zákon št. 358/1992 o notarjih in njihovih dejavnostih (zákon o notariatu); v nadaljevanju: zakon št. 358/1992), členi 4, 7, 8, 13, 35b

Vyhláška č. 37/1992 Sb., o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy (uredba št. 37/1992 o poslovniku okrajnih in okrožnih sodišč; v nadaljevanju: uredba št. 37/1992), člen 90

Navedena dela iz nacionalne pravne teorije

M. Pfeifer, *Dědický statut – právo rozhodné pro přeshraniční dědické poměry*, Praga, Wolters Kluwer ČR 2017

R. Fiala, L., Drápal in drugi, *Občanský zákoník IV. Dědické právo (§ 1475–1720). Komentář*, 2. izdaja, Praga, C.H. Beck 2022

Kratka obrazložitev predloga za sprejetje predhodne odločbe

Predložitveno sodišče je predlog za sprejetje predhodne odločbe vložilo, ker je ugotovilo, da je za izdajo odločbe v zadevi potrebna odločba Sodišča o razlagi ali veljavnosti prava Unije. Meni tudi, da v obravnavani zadevi ne gre za tako imenovani *acte clair* ali *acte éclairé* v smislu sodbe Sodišča z dne 6. oktobra 1982, Srl CILFIT in Lanificio di Gavardo SpA (C-283, ECLI:EU:C:1982:335).

Prvo vprašanje za predhodno odločanje

1. V skladu s češkim civilnim zakonikom so razpolaganja za primer smrti v ožjem smislu dedna pogodba, oporoka in kodicil (člen 1491 češkega civilnega zakonika), pri čemer je skupna oporoka izrecno izključena (člen 1496 češkega civilnega zakonika). Glede na člen 3(1)(b) Uredbe št. 650/2012 bi bilo skupno oporoko mogoče obravnavati kot „dedno pogodbo“; v zvezi s tem je do podobnih ugotovitev prišlo tudi avstrijsko vrhovno sodišče (glej Beschluss des Obersten Gerichtshofes z dne 29. junija 2020, opr. št. 2 Ob 123/19f). V češki pravni teoriji pa se za razpolaganje za primer smrti v širšem smislu štejejo tudi druga pravna dejanja zapustnika, ki niso izrecno navedena v členu 1491 češkega civilnega zakonika in s katerimi ta uredi razmerja po svoji smrti. Poleg oporoke, dedne pogodbe in kodicila se mednje prišteva tudi **izjava o razdedinjenju** (glej R. Fiala, L., Drápal in drugi, *Občanský zákoník IV*, str. 62).
2. Predložitveno sodišče meni, da je smiselno, pravično in v skladu s splošno razumljenim institutom razpolaganja za primer smrti – s katerim zapustnik za primer smrti razpolaga bodisi pozitivno, torej tako, da določi dediče, bodisi negativno, torej tako, da zakonitim dedičem (svojim otrokom oziroma nadaljnjim potomcem) odvzame pravico do nujnega deleža in pravico do dediščine –, da se člen 83(4) v povezavi s členom 3(1)(d) Uredbe št. 650/2012 razlaga tako, da z razpolaganjem za primer smrti v smislu teh določb niso zajete le oporoka, skupna oporoka ali dedna pogodba, temveč tudi izjava o razdedinjenju (enako bi bilo mogoče sklepati, če bi se izhajalo iz člena 83(3)). Po mnenju predložitvenega sodišča je izjava o razdedinjenju ena od oblik negativne oporoke, s katero zapustnik navzven izrazi svojo voljo, naj določene osebe, ki bi sicer po njem dedovale na podlagi zakona, ne dedujejo po njem. Gre za položaj, ki je

podoben temu, v katerem zapustnik v oporoki (skupni oporoki ali dedni pogodbi) nekatere osebe imenuje za svoje dediče. Tako v oporoki (skupni oporoki ali dedni pogodbi) kot v negativni oporoki (torej tudi v izjavi o razdedinjenju) zapustnik ureja pravno nasledstvo po sebi, z drugimi besedami, **ureja (pravna) razmerja po svoji smrti**.

3. V češki pravni teoriji se institut razdedinjenja v skladu s češkim civilnim zakonikom razume tako, da gre za odvzem zakonitemu dediču pravice do dediščine (popolno razdedinjenje) ali za omejitev njegove pravice do nujnega deleža (delno razdedinjenje). V skladu s členom 1643(1) češkega civilnega zakonika so zakoniti dediči zapustnikovi otroci, če otroci ne dedujejo, pa so zakoniti dediči njihovi potomci. Z vidika zapustnika je mogoče razdedinjenje razumeti kot nekakšno (skrajno) sredstvo (*ultima ratio*), s katerim zapustnik kaznuje svojega (nevrednega) potomca, ki je storil ravnanje, ki ustreza dejanskemu stanju vsaj enega od zakonskih razlogov za razdedinjenje (glej R. Fiala, L., Drápal in drugi, *Občanský zákoník IV*, str. 388).
4. Vendar je v členu 3(1)(d) Uredbe št. 650/2012 jasno določeno, da so razpolaganja za primer smrti samo oporoka, skupna oporoka ali dedna pogodba; na tem seznamu **ni** na primer kodicila ali **izjave o razdedinjenju**. V členu 83(3) in (4) Uredbe št. 650/2012 je uporabljen pojem „razpolaganje za primer smrti“. Zato se postavlja vprašanje, ali je treba pojem „razpolaganje za primer smrti“ iz navedenega člena dejansko razumeti tako, da se nanaša le in izključno na tri vrste (tipe) razpolaganja za primer smrti iz člena 3(1)(d) Uredbe št. 650/2012 in da takšno razpolaganje za primer smrti ni nobeno drugo pravno dejanje zapustnika, s katerim ta uredi razmerja po svoji smrti. Predložitvenemu sodišču se zdi nekoliko nelogično, da bi bila s pojmom „razpolaganje za primer smrti“ zajeta oporoka (s katero zapustnik določi dediče in eventualno volilojemnike), obenem pa z njim ne bi bila zajeta izjava o razdedinjenju (kot ena od oblik negativne oporoke), s katero zapustnik dediču odvzame njegovo zakonsko pravico do zapuščine in pravico do nujnega deleža, čeprav **zapustnik tudi na ta način razpolaga za primer smrti**.

Drugo vprašanje za predhodno odločanje

1. V primeru pritrdilnega odgovor na prvo vprašanje predložitveno sodišče meni, da je še nerazjasnjeno tudi vprašanje, katero pravo se uporabi za dedovanje, če je zapustnik pred 17. avgustom 2015 opravil več razpolaganj za primer smrti, pri čemer je šlo za osebo z več kot enim državljanstvom.
2. Zapustnik je lahko pred 17. avgustom 2015 napravil več razpolaganj za primer smrti; če pa je bil v tem obdobju poleg tega državljan več držav, je lahko razpolaganja napravil v skladu s pravom več držav,

katerih državljan je bil v tem obdobju. Postavlja se seveda vprašanje, katero od teh prav se bo ob zapustnikovi smrti štelo za pravo, ki se uporablja za dedovanje, v smislu člena 83(4) Uredbe št. 650/2012. Predložitveno sodišče izhaja iz predpostavke, da bi moralo biti pravo, ki se uporabi za dedovanje, nacionalno pravo, v skladu s katerim je zapustnik pred 17. avgustom 2015 zadnjič napravil razpolaganje za primer smrti. Ker je torej zapustnik L.K. skupaj z ženo E.K. 2. novembra 1999 sestavil skupno oporoko v skladu z nemškim pravom (pred nemškim notarjem), 23. junija 2015 pa je sam zapustnik pred češkim notarjem podal izjavo o razdedinjenju v skladu s češkim pravom, se šteje, da je bilo kot pravo, ki se uporablja za dedovanje, v smislu člena 83(4) Uredbe št. 650/2012 izbrano češko pravo.

Tretje vprašanje za predhodno odločanje

1. **Po eni strani** v pravni teoriji, zlasti v Zvezni republiki Nemčiji, obstaja razlaga navedene določbe, v skladu s katero je namen te določbe zagotoviti pravno varnost, pri čemer bi bilo treba glede na ta namen to ureditev uporabiti tudi v primerih, v katerih zapustnik zaradi spremembe prava, ki se uporabi za dedovanje, ne izgubi sposobnosti razpolaganja, ampak se spremenijo (le) pogoji za njeno izvajanje. V skladu s to razlago bi se tudi v takem položaju za preklic ali spremembo razpolaganja za primer smrti še naprej uporabljalo pravo, ki se je uporabljalo ob tem, ko je bilo napravljeno prvotno razpolaganje za primer smrti (ko je bila sestavljena skupna oporoka). Po drugi strani pa predložitveno sodišče izhaja iz tega, da je treba oporočno sposobnost po členu 26(2) Uredbe št. 650/2012 razlagati tako, da je z njo izključen vpliv poznejše spremembe prava, ki se uporablja, na sposobnost osebe, da spremeni ali prekliče napravljeno razpolaganje za primer smrti. To pomeni, da bo zapustnik, če je bil oporočno sposoben, vselej sposoben, da tako razpolaganje kadar koli pozneje prekliče ali spremeni.
2. Predložitveno sodišče zlasti poudarja, da je člen 26(2) Uredbe št. 650/2012 prvotno določal scenarij, ki je obraten od tega, ki se je zgodil v obravnavani dedni zadevi. Šlo naj bi za položaj, v katerem zapustnik, ki je bil v skladu s pravom, ki se je uporabljalo ob tem, ko je napravil razpolaganje, sposoben napraviti razpolaganje za primer smrti, to sposobnost zaradi spremembe prava, ki se uporablja za dedovanje, izgubi, tako da ne more ne preklicati ne spremeniti svojega razpolaganja. Le v skladu z nemško pravno teorijo (na katero se je skliceval pooblaščenec zapustnikovih vnukov) bi bil namen te določbe lahko (tudi) zagotavljanje pravne varnosti in glede na ta namen bi se obravnavana ureditev uporabljala tudi v primerih, v katerih zapustnik zaradi spremembe prava, ki se uporablja za dedovanje, ni izgubil sposobnosti razpolaganja, ampak so se (le) spremenili pogoji za njeno izvajanje. Iz nemške pravne teorije izhaja, da bi se moralo tudi v takem

primeru za preklic ali spremembo razpolaganja za primer smrti še naprej uporabljati pravo, ki se je uporabljalo ob tem, ko je bilo napravljeno prvotno razpolaganje za primer smrti (torej ob tem, ko je bila sestavljena skupna oporoka zakoncev). Vendar to stališče ni povsem enotno. Navsezadnje tudi M. Pfeifer priznava, da lahko oseba, če je bila po pravu, ki se je uporabljalo ob tem, ko je bilo razpolaganje napravljeno, sposobna napraviti razpolaganje, to razpolaganje kadar koli pozneje spremeni ali prekliče ne glede na upoštevne določbe prava, ki se uporablja ob spremembi ali preklicu tega razpolaganja. Če je bil zapustnik sposoben napraviti oporoko, bo vedno sposoben za to, da tako razpolaganje kadar koli pozneje prekliče ali spremeni (M. Pfeifer, Dědický Statut, str. 173).

3. Po mnenju predložitvenega sodišča iz člena 26(2) Uredbe št. 650/2012 **ne izhaja**, da pride do „ustalitse“ omejitve zapustnikove sposobnosti razpolaganja „za vselej“ v skladu s pravom, ki bi se uporabljalo za dedovanje po tem zapustniku v primeru njegove smrti na dan sklenitve dedne pogodbe, in sicer ne glede na to, da je imel zapustnik po pravu, ki je ob njegovi smrti urejalo celotno dedovanje po njem, pravico razvezati (preklicati ali spremeniti) dedno pogodbo.
4. Predložitveno sodišče izhaja iz tega, da je treba oporočno sposobnost v skladu s členom 26(2) Uredbe št. 650/2012 razlagati tako, da izključuje vpliv poznejše spremembe prava, ki se uporablja, na sposobnost zadevne osebe, da spremeni ali prekliče razpolaganje za primer smrti.

Aktivna legitimacija sodnega pooblaščenca, ki deluje v imenu Obvodní soud pro Prahu 1 (okrožno sodišče v Pragi 1, Češka republika), za vložitev predloga za sprejetje predhodne odločbe

1. Člen 1(1) zakona št. 292/2013 določa, da v skladu s tem zakonom pravna vprašanja iz tega zakona obravnavajo in o njih odločajo sodišča. Člen 100(1) zakona št. 292/2013 določa, da dejanja prvostopenjskega sodišča v zapuščinskem postopku kot sodni pooblaščenec izvaja notar, ki ga za to pooblasti sodišče, razen če je v nadaljnjih določbah določeno drugače. V členu 100(2) zakona št. 292/2013 so navedene izjeme, za katere se člen 100(1) zakona št. 292/2013 ne uporablja, pri čemer v tem seznamu ni navedena vložitev predloga za sprejetje predhodne odločbe pri Sodišču Evropske unije; sodni pooblaščenec zato lahko stori. Člen 101(2) zakona št. 292/2013 določa, da sodišče po uvedbi postopka o tem, da bo dejanja v postopku izvajal notar, odloči s sklepom, ki ga ni treba vročiti.
2. Člen 103(4) zakona št. 292/2013 določa: „**Notar**, notarski kandidat, notarski pripravnik in zaposleni pri notarju, ki je opravil strokovni izpit

v skladu z drugimi pravnimi predpisi, **imajo v zapuščinskem postopku pri izvajanju dejanj sodnega pooblaščenca vse pristojnosti, ki jih ima sodišče kot organ javne oblasti pri izvrševanju sodne oblasti.**“

3. Člen 90(1) Uredbe št. 37/1992 določa, da se v sklepu o dedovanju navedejo ime in priimek sodnega pooblaščenca, naslov njegove notarske pisarne in podatek, da mu je zapuščinsko sodišče v zapuščinskem postopku kot sodnemu pooblaščenцу zaupalo opravljanje dejanj. V pouku o pravnem sredstvu se kot kraj, v katerem je treba vložiti pritožbo, navedeta naslov sedeža zapuščinskega sodišča in naslov notarske pisarne sodnega pooblaščenca. Prepis sklepa o dedovanju podpišejo sodni pooblaščenec, namestnik notarja, določen v skladu s členom 24(1) zakona št. 358/1992, notarjev družbenik ali notarski kandidat, ki ga je notarska zbornica imenovala za nadomeščanje notarja pri opravljanju njegovih dejavnosti.

[...]